

ledes, end Højesteret i Virkeligheden har ment. For det kan ikke have været Højesterets Mening med den ene Haand at fratage Østfeldt en Eneret til alt Fiskeri i Randers Fjords og Gudenaens Sejlby og med den anden Haand fuldt ud give ham denne Eneret ad en Omvej. Vi have forsøgt nu at indrette os saaledes, at vi ikke behøve nogen Summa-bevilling, naar vi komme saa vidt; men fri Proces for Højesteret for Fiskerne, som ere ved at gaa til Grunde, og som have kæmpet en haard Kamp, derom vil jeg bede den højtærede Justitsminister. Og jeg vil bede den højtærede Justitsminister om, naar vi komme saa vidt, at tage dette under alvorlig Overvejelse, hvad saa end de underordnede Embedsmænd i Randers maatte sige, Amtmanden og Politimesteren. Det er beklageligt, at man her ved en enkelt Mand's Forantaltning skal se en Fiskerbefolkning paa, som Kommissionen ophjser, henvend 3,000 Mennesker gaa fuldstændig til Grunde, blive berøvet til Erhverv, som den og dens Forgængere i Hundreder af Aar uhindrede havde drevet, for for en stor Del at blive nødsaget til at gaa paa Jattigvæsenet, saaledes som Kommissionen af 1884 ophjser.

Jeg tror, at dette er tilstrækkeligt til at vise, at denne Sag fortjener Regeringens fulde Opmærksomhed, saaledes som det ogsaa allerede er vist, at den havde tilbraget sig ved Udneevnelsen af Kommissionen af 1884, og jeg har forsøgt at vise, at Forholdene nu ikke alene ere lige saa slette for Fiskerne, men endnu værre, end den Gang Kommissionen af 1884 blev nedlagt. Det, som det kommer an paa, og som vistnok vilde være det allerheldigste, var, om det var muligt, at Fiskegaarden kunde blive købt og afløst af Regeringen og nedlagt. For hvad Pris — ja, det bliver et andet Spørgsmaal, det skal jeg ikke komme ind paa, vel næppe for den Pris, som Kommissionen har foreslaaet. Denne Fiskegaard ligger som en Pestsbylde paa hele Udvielingen af Fiskeriet i Randers Fjord. Den gaar fra Bred til Bred vel en 6 Mil oven for Randers Fjords Udløb i Habet, er indrettet paa en meget fuldkommen Maade, standser enhver Fisk af moden Størrelse fra at komme forbi Fiskegaarden og gør hele den ovenfor liggende Del af Gudena, en Strækning af 8 Mil op til Silkeborgs Sluser, til en Ørten omtrent i Henseende til Fiskeri. Alt, hvad man vil gøre, alt, hvad man kan tænke for at ophjælpe Fiskeriet i Randers Fjord, stander paa Fiskegaarden. Saa længe den er der, kan Fiskeriet i Randers Fjord ikke ophjælpes, og det kan overhovedet ikke saa en saadan

Fremgang, som man paa mange Maader, ogsaa gennem Fiskeriloven, tilſigter at ſtaffe Fiskeriet baade der og alle andre Steder i vore Farvande, hvor ſaadant kan ſte.

Jeg ſkal endnu meddele, for jeg ſluttes, en lille Ting. I følge Fiskeriloven ſkal den, ſom har en gammel Ret til en Fiſkegaard, holde den opluſtet fra Lørdag Aften efter Solnedgang og til Mandag Morgen til Solopgang og der er desuden i Fiskeriloven en Beſtemmelse om, at Laſs og Ørreder ikke maa fanges og ſælges i to af Vintermaanederne. Diſſe Beſtemmelſer har Øſtenfeldt ganſke ſat ſig ud over. Baatalen i Henseende til at ſaa dem overholdt tilkommer efter Fiskeriloven private forurettede, det er kun dem, ſom have en Baataleret med Hensyn til, at Fiſkegaardene blive opluſtede i den i Loven foreſkrevne Tid. Flere ſaadanne Sager ere ogsaa anlagte af de ovenfor boende Lodſejere imod Øſtenfeldt. En af diſſe Sager er alt bleven paadømt ved Randers Politiret, og den ſik, jeg tør ſige, det mærkværdige Udfald, at Øſtenfeldt ikke behøver at rette ſig efter Fiskeriloven, grundet paa, at man i gamle Dage maatte har kaldt det Fjord, hvor hans Fiſkegaard endnu ligger — den ligger 6 Mil inde i Landet ved Gudenaen — og at Underdommeren i ethvert Fald ikke turde afgøre, om det Vand, hvor Fiſkegaarden ligger, hører til Jerſtvand, ſaa at Hr. Øſtenfeldt derfor ſkal lukke ſin Fiſkegaard op til de i Fiskeriloven for Jerſtvand beſtemte Tider, eller om det anses for noget andet end Jerſtvand i Fiskerilovens Forſtand. Jeg nævner kun dette med et Strejf hen til det Andragende, ſom ſtaaer nævnt under Nr. 7 fra Øſtenfeldt om Stadeserſtatning, fordi han ſkal lukke op, hvilket han ſelv gik ud fra at ſtulle, da han ſkrev ſit Andragende, men der kan ſelvfølgelig ikke være Tale om en ſaadan Stadeserſtatning, naar han ved Dom fritages for at udføre det, hvorfør han forlangte Stadeserſtatning. Jeg ſkal alſaa anbefale denne Sag ſaa indtrængende, ſom jeg kan, til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse og Underſøgelse, idet jeg hverken ventet, end ſige forlanger, at han ſkal ſvare i Dag paa det, jeg har ſagt.

Sørdum: Foranlediget ved de Udtalelſer, der kom fra det ærede Medlem for Liſted Amts 2den Valgkreds (Sagb), ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til Indstilling Nr. 1, vedrørende de københavniſke Gæſtigvere. Det ærede Medlem ſøgte at begrunde ſin Særſtilling i Udvalget ved at ſige, at han meget beklagede, nu ſom tidligere, at den danſke Rigsdag ikke nærede